

Nadja von Bahr

”Centra för lyckokänslor” väver samman en mängd teman som kretsar kring lycka, lust, belöning, beroende och elektriska apparater som påverkar hjärnan. I verket blandas science fiction och fantasi med vetenskapliga fakta om hjärnforskning, populärvetenskaplig lyckoforskning och en diskussion med moralfilosofen Torbjörn Tännsjö. Det går att se installationen som en stor tankekarta, eller kanske som ett förvirrat forskningsunderlag. Var och en kan följa sitt eget spår i det labyrintartade flödet av information och bilder på väggarna.

Med utgångspunkt i ett scenario där man kan producera lyckokänslor genom att stimulera hjärnans belöningssystem med elektriska impulser, ställs en rad existentiella frågor på sin spets. Om det fanns en sådan fungerande teknik tillgänglig för oss idag, och den var helt ofarlig, borde då inte varje förnuftig individ använda elektrisk stimulans för att höja sin lyckostatus? Kan en sådan teknik vara ofarlig, eller kommer vi alltid att vilja ha mer tills vi når en gräns där vi inte kan få mer och ändå inte är nöjda? Vad sker i relationerna mellan människor om lyckokänslor och tillfredställelse kan produceras med en knapptryckning? Vad händer med ett samhälle där ingen längre behöver något annat än en elektrod i hjärnan kopplad till en hjärnpacemaker för att få underhållning och njutning?